

Folketingets Ligestillingsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Ligestillingsudvalget har i brev af 19. maj 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (L 197), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Merete Riisager (LA).

21-05-2015

Sagsnr. 2015 - 1122

Spørgsmål nr. 1:

”Kan ministeren bekræfte, at sager vedrørende kønsbaseret prisdifferentiering som eksempelvis "Galopbane-sagen", der blev afgjort af Ligebehandlingsnævnet den 11. maj 2015, fortsat vil kunne indbringes for Ligebehandlingsnævnet, hvis lovforslaget bliver vedtaget?”

Endeligt svar:

Det stillede spørgsmål vedrører en afgjort sag fra Ligebehandlingsnævnet om forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn uden for arbejdsmarkedet.

Da reglerne om kønsdiskrimination uden for arbejdsmarkedet hører under Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold, har jeg bedt ministeren herfor om et bidrag til besvarelsen af spørgsmålet.

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold har oplyst følgende:

”Det fremgår af lovforslaget, at der indføres en regel om, at klager skal have en retlig interesse for at få sin klage behandlet i nævnet. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det bl.a., at: ” Ligebehandlingsnævnet fremover alene skal kunne behandle en klage, hvis den person, der klager, har en individuel og aktuel interesse i en konkret sag. En klager skal således ikke kunne få en sag behandlet af Ligebehandlingsnævnet, blot fordi vedkommende tilhører den gruppe af personer, som kan være blevet udsat for ulovlig forskelsbehandling.”

Videre fremgår det af bemærkningerne, at: ” Formålet med denne del af lovforslaget er, at Ligebehandlingsnævnet alene skal behandle en klage, hvis klager selv har været udsat for en handling eller en undladelse, som efter den pågældendes opfattelse udgør ulovlig forskelsbehandling. Hvis klager ikke har en sådan individuel og aktuel interesse i at få sagen prøvet ved Ligebehandlingsnævnet, skal sagen efter forslaget afvises af nævnet. Det vil således ikke længere være tilstrækkeligt til, at en person kan få behandlet en sag for Ligebehandlingsnævnet, at vedkommende alene har hørt eller læst om en handling eller undladelse, der angiveligt udgør ulovlig forskelsbehandling.”

I Ligebehandlingsnævnets afgørelse 37/2015 af 11. marts 2015, som spørger henviser til, konstaterede Ligebehandlingsnævnet, at klager var berettiget til at få sin sag

prøvet, og at det i øvrigt var i strid med ligestillingsloven, at der i forbindelse med et arrangement på galopbanen var gratis adgang for kvinder, mens mænd måtte betale entré.

Hvorvidt Ligebehandlingsnævnet vil vælge at behandle en tilsvarende sag fremover, vil bero på nævnets vurdering af, om klageren har en retlig interesse i at få sin sag behandlet.”

Jeg kan henholde mig til ovenstående.

Jeg kan desuden tilføje, at Ligebehandlingsnævnets formandskab med lovforslaget fremover vil kunne afgøre sagen uden nævnsbehandling, hvis det vurderes, at der er etableret en fast praksis. Den faste praksis kan f.eks. være etableret ved, at nævnet tidligere har truffet afgørelse i et stort antal sager af tilsvarende karakter. Dermed sikres det, at nævnet kan koncentrere sin indsats omkring de vanskelige og mere principielle sager.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen